

STOWARZYSZENIE FORUM RECYKLINGU SAMOCHODÓW

Al. Jerozolimskie 202,

02-486 WARSZAWA

Warszawa 19 września 2007 rok

Pan

Jan Szyszko

Minister Środowiska

Ministerstwo Środowiska

ul. Wawelska 52/54

00-922 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze

FORS/ 253 /2007

Dotyczy: utrudnień w przygotowaniu rocznych sprawozdań stacji demontażu za rok 2007.

Zdopingowani głosami uczestników konferencji, zorganizowanej w dniu 6 września 2007 r. przez NFOŚiGW oraz nasze Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów, zwracamy się z prośbą o pilne podjęcie działań umożliwiających przygotowanie rocznych sprawozdań za rok 2007, które uzyskają lepszą ocenę organów kontrolnych niż te, złożone za rok 2006.

Mimo znajomości problemów, zgłaszanych przez prowadzących stacje demontażu przy sporządzaniu rocznych sprawozdań za rok 2006, większość z nich nie doczekała się do tej pory rozwiązania. Między innymi nie zostały ustalone definicje wszystkich wielkości, jakie należy wykazać w rocznym sprawozdaniu. (np.: rodzaje przeznaczonych do ponownego użycia przedmiotów wyposażenia i części).

W naszej ocenie, podstawowym mankamentem sprawozdawczości jest oparcie oceny działalności stacji demontażu nie na podstawie ewidencji odpadów, zgodnie z ustawą o odpadach, oraz ewidencji prowadzonej na stacji demontażu w myśl ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, lecz na podstawie zaświadczeń o zakończeniu procesu recyklingu i odzysku, dokonywanych poza stacją demontażu. Zobowiązanie prowadzących stacje demontażu do zbierania dokumentów potwierdzających dokonanie procesów odzysku i recyklingu, prowadzonych przez inne podmioty gospodarcze i uzależnienie wyników działalności stacji demontażu od wykonania obowiązków przez inne podmioty gospodarcze, nie zdało egzaminu i należy w tym zakresie dokonać jak najszybciej niezbędnych zmian.

Obowiązek uzyskania zaświadczeń potwierdzających odzysk i recykling, prowadzonych poza stacjami demontażu, doprowadził do powstania patologii - podmioty zobowiązane do potwierdzenia odzysku i recyklingu żądają od prowadzących stacje opłaty za wystawienie zaświadczenia.

Do poważnych utrudnień w działalności stacji demontażu, wynikających z nadinterpretacji przepisów prawa, zaliczyć należy żądanie uzyskiwania zaświadczeń potwierdzających oddzielnie odzysk i oddzielnie recykling, zwłaszcza, że dokument potwierdzający odzysk inny odzysk energii nie jest potrzebny do obliczenia poziomu odzysku. Wprowadzenie takiego rozwiązania, z całkowitym pominięciem definicji z art. 3 ust. 2 pkt 14 ustawy o odpadach, z której jednoznacznie wynika, że recykling jest formą odzysku, doprowadziło do sytuacji w której prowadzący stacje demontażu są zmuszani są do uzyskiwania oddzielnych zaświadczeń dla odzysku i oddzielnie dla recyklingu nawet wtedy, gdy są to te same działania z wykazu R1 do R15 z załącznika nr 5 ustawy o odpadach.

Brak możliwości uwzględniania, przy obliczaniu poziomów odzysku i recyklingu, wszystkich działań prowadzonych na stacji powoduje, że poziomy wykazane w rocznych sprawozdaniach przez prowadzących stacje demontażu najczęściej nie odzwierciedlają rzeczywistej gospodarki odpadami na stacji demontażu, lecz zdolności organizacyjne w „załatwianiu kwitów”.

Zgłaszany przez prowadzących stacje demontażu problem braku możliwości uwzględnienia w uzyskanych poziomach odzysku i recyklingu mas odpadów przyjętych w końcu roku, również nie doczekał się reakcji i rozwiązania ze strony Ministerstwa Środowiska. Wydaje się, że sytuacja, w której następuje zaniżanie wskaźników uzyskiwanych na stacji demontażu, utrudnianie prowadzącym stacje uzyskiwanie dopłat do demontażu i nie wykorzystywanie środków zbieranych na rozwój systemu recyklingu, źle świadczy o funkcjonującym w Polsce systemie.

Na konieczność podjęcia natychmiastowych decyzji i działań wskazuje katastrofalny stan systemu recyklingu, przez który przepływa zaledwie co dziesiąty samochód wycofany z eksploatacji. 9 z 10 pojazdów wycofanych z eksploatacji nadal jest rozbieranych poza siecią przeznaczonych do tego celu stacji demontażu, a zawarte w pojazdach niebezpieczne substancje wciąż zatrują środowisko. Sytuacja nie ulega zmianie mimo, że na rozwój tego systemu zbierane są ogromne środki pieniężne. Zasady rozdziału tych środków, przyjęte w Rozporządzeniu Rady Ministrów, powodują, iż środki nie mogą być wykorzystane w należyty sposób, tzn. na rozwój legalnie działających stacji demontażu. W praktyce dochodzi więc do paradoksalnej sytuacji, w której szara strefa ma lepsze warunki rozwoju niż przedsiębiorcy, którzy działają zgodnie z prawem.

W załączeniu przekazujemy zastawienie problemów zgłoszonych przez uczestników konferencji. Pragniemy zwrócić uwagę, że wiele z tych problemów można rozwiązać decyzjami Ministerstwa Środowiska. Uważamy, iż przy ich rozwiązywaniu konieczne jest też współdziałanie Ministerstwa z innymi instytucjami zaangażowanymi w kontrolę działania systemu recyklingu tzn. z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska oraz z NFOŚiGW, który rozdysponowuje środki zebrane na recykling. Pragniemy zwrócić uwagę, iż wiele wątpliwości związanych z interpretacją i stosowaniem obowiązującego prawa wynika z braku jednolitego stosowania przepisów przez w/w instytucje. Sytuacja, w której każda z tych instytucji prezentuje swoje własne podejście do problemu i na swój własny sposób interpretuje obowiązujące przepisy, jest sytuacją wielce niepożądaną, wprowadza bowiem zamęt i chaos i niezwykle utrudnia przedsiębiorcom funkcjonowanie w takim systemie.

Prosimy o pilne podjęcie działań, które spowodują, iż wymogi stawiane przedsiębiorcom prowadzącym stacje demontażu staną się jasne i czytelne, a roczne sprawozdanie z działalności będzie w pełni odzwierciedlać rzeczywistą gospodarkę odpadami prowadzoną w stacji demontażu.

Z wyrazami szacunku

Adam Morzyński

Sekretariat Stowarzyszenia: tel./ fax.: (022) 87 40 114,
fors@fors.pl, www.fors.pl

Nr konta: * Bank BPH S.A. 68 1060 0076 0000 4048 5007 5816

NIP: 522-24-79-885

REGON: 014975512

Zestawienie problemów zgłoszonych przez uczestników konferencji zorganizowanej przez NFOŚ i GW oraz FORS w dniu 6 września 2007 roku.

1. Zakwalifikowanie dopłat do demontażu jako pomocy publicznej de minimis zamyka przedsiębiorcom prowadzącym stacje demontażu, którzy wykorzystali limit w pierwszym roku, możliwość korzystania z dofinansowania w latach kolejnych - powoduje to zachwianie konkurencyjności przedsiębiorstw, a ponadto skutkuje tym, iż na kontach NFOŚiGW pozostają znaczne niewykorzystane środki, przy jednoczesnym słabym rozwoju systemu recyklingu w Polsce. Rozwiązaniem tego problemu jest budowanie systemu finansowania na zasadach określonych w ustawie prawo ochrony środowiska (tzn. kwota dopłaty jest proporcjonalna do ilości przetworzonych odpadów) i uwolnienie dopłat od limitów pomocy de minimis poprzez akceptację przez Unię programu pomocowego o finansowaniu recyklingu w Polsce.
2. Określenie procedury odwołań od decyzji NFOŚ i GW w przypadku odmowy przyznania dopłat do demontażu.
3. Ustalenie jednoznacznych zasad wypełniania rocznych sprawozdań w celu uniknięcia sytuacji, w której jeden organ ocenia sprawozdanie jako sporządzone prawidłowo, a inny – jako sporządzone nierzetelnie.
4. Szkolenie pracowników WIOŚ w celu podnoszenia znajomości prawa oraz ujednolicania interpretacji przepisów budzących wątpliwości.
5. Ustalenie priorytetów w kontrolach prowadzonych przez GIOŚ i WIOŚ – potrzeba zwrócenia większej uwagi i prowadzenie kontroli działalności „szarej strefy” (służby ochrony środowiska nie dostrzegają rażących przykładów łamania wszelkich zasad ochrony środowiska, skupiając się na drobiazgowych kontrolach zakładów działających legalnie).
6. Potrzeba przygotowania kompleksowej zmiany ustawy o recyklingu, na bazie doświadczeń z dwóch lat funkcjonowania systemu.